

آقای خاتمی، کمی بیاندیشید!

چندی قبل جمعی از روزنامه نگاران افغان، طی دیداری با محترم خاتمی رئیس جمهور پیشین ایران، با ایشان گفتگویی داشتند. پس از آن که من متن این گفتگو را خواندم، نظرم به سخنانی از آقای خاتمی جلب شد و مرا بی نهایت متعجب ساخت. در حالیکه جناب خاتمی خود را دوست و برادر مردم افغانستان می داند، یکبارگی تمام جنایات هولناکی که در افغانستان توسط طالبان (مزدوران آی اس آی پاکستان) القاعده و ایران صورت گرفته و می گیرد را به گردن قوای ناتو می اندازد. خاتمی در بخشی از این مصاحبه می گوید: "شاید اشغالگران به ناامنی افغانستان دامن بزنند." و در قسمت بعدی می فرماید: "افغانستان زمانی کانون مهر و محبت بود و حالا تبدیل به کانون مواد مخدر شده است."

می گویند زخم شمشیر از بین می رود و زخم زبان نه. من شخصاً منحيث یک فرد افغان اگر این گفتار و نیش زبان را از یک فرد عادی ایرانی می شنیدم برآیم آنقدر سخت نبود چون سخنان ناپخته و ناسنجیده عوام متکبر، قابل تحمل است اما از فردی که خود را اهل انسان دوستی و عدالت خواهی می داند و دم از کرامت انسانی می زند و دو دوره ریاست جمهوری را پشت سر گذاشته و فعلاً هم به حیث رئیس مرکز بین المللی «گفتگوی تمدن ها» ایفای وظیفه می نماید، این نوع طرز تفکر در مورد اوضاع منطقه و یک ملت برادر و گویا که هم فرهنگ، ظالمانه است.

از آقای خاتمی سوال می شود که چطور شد که جناب ایشان می خواهند تا به یکبارگی ذهن ملت ما را به طرف دیگری سوق بدهند! در حالیکه تمام دنیا می داند که کشور ما بعد از شکست روس ها، بار دیگر توسط آی اس آی پاکستان به یاری بعضی از گروه های مجاهدین و بعداً باز هم با رهبری آی اس آی پاکستان توسط طالبان و القاعده تصرف شده بود و البته دولت ایران هم به نوبه خود توسط جواسیس خود در گوشه و کنار اوضاع را به نفع خود بر هم می زد. چرا جناب ایشان این واقعیت ها را نادیده گرفته فعلاً افغانستان را اشغال شده و کانون مواد مخدر می دانند!

جناب شما اگر سر در گریبان خویش نمایند، امروز افغانستان در مقایسه با زمان وحشت روس ها و مجاهدین و طالبان، نسبتاً آزاد است و به یاری ملل دنیا و به همت مردم افغان، به سوی ترقی و عدالت اجتماعی قدم بر می دارد و منطبق با معیارهای قبول شده بین المللی، کشوری است که در یک حالت استثنایی، نیروهای خارجی با مجوز سازمان ملل متحد، در آن مستقر شده اند. برادر خاتمی باید دل به حال ملت خود بسوزاند که همه روزه بهترین فرزندان ایران به جرم آزادیخواهی به جوخه های اعدام سپرده می شوند. جوانی از تبار آزادگان به جرم اینکه پیراهن خونین یکی از یاران خود را در تظاهرات بلند می نماید و نفرت خویش را علیه دولت آزادی ستیز ایران ابراز می دارد، به پانزده سال زندان محکوم می شود. زنان ایران به خاطر حق طلبی و رهایی از بند افکار آخندی، دسته دسته راهی زندان ها می شوند و در بعضی موارد با آن ها توسط سپاه پاسداران تجاوز جنسی صورت می گیرد. برادر خاتمی به محلات فقیرنشین کشور خویش قدم رنجه نمایید و لحظه یی از خود بپرسید که چرا خیل معتادین مواد مخدر در زیر لوای حکومت عدل اسلامی تان روز تا روز در حال فزونی است؟ جناب عالی مگر فراموش کرده اید که در مهمانی های طبقات بالا در کشور تان از مهمانان خویش با تریاک پذیرایی می کردند و می کنند و مگر این جز فرهنگ دیرینه همکیشان ایرانی ماست؟ بهترین فرزندان ایران و آزادیخواهان را زیر نام قاجاقبران اعدام می کنند، ولی قاجاقبران اصلی در زیر چتر سپاه پاسداران و باقی زورمندان ایرانی سر بلند زندگی می نمایند. مسئول این همه جنایات در کشور اشغال نشده تان کی می باشد؟ اگر شما واقع بین باشید و سیاست بازی و کلمه پردازی را کنار بگذارید خواهید دید که ملت ما، پس از سی سال مصیبت اشغال شده است یا ملت ایران توسط مشتی سادیست!

کمی بیاندیشید! افغانستان و ملت افغان هنوز هم کانون مهر و محبت اند. حساب مافیای مواد مخدر، که افغانی و ایرانی و ترکی و روسی و امریکایی نمی شناسد با مردم نجیب و زحمتکش و بی ریای افغانستان جداست. خواهش می کنم، کمی بیاندیشید!

من توسط این نوشته برای ملت افغانستان و دولتمداران افغان هوشدار می دهم که مواظب هر حرکت دولت ایران باشند، که این دولت در تجاوزگری از دیگر تجاوزکاران دست کمی ندارد و بدا به حال آن ملتی که از این نظام فرسوده، الگو بردارد.

برادر خاتمی، امروز ملت ها بیدار شده اند، شما نمی توانید با لباس انسان دوستی و جملات فریبنده در یک جا روح آسیب دیده ملت ما را نوازش کنید و جای دیگر خنجر نامردی را تا دسته در قلب ما فرو ببرید. ما افغان ها می دانیم که در طول تاریخ سردمداران ایران تا توانستند و دست شان رسیده در حق ملت ما ظلم کردند. هر زمانی که دولت مرکزی افغانستان ضعیف شده دولت ایران در پی انتقام جویی، هرات را که یکی از شهرهای هم مرز ایران است تصرف نموده و آتش جنگ و نفاق را روشن کرده است. بگذارید این بار، این کشور به اصطلاح شما اشغال شده و کانون مواد مخدر، به دور از نیش زبان و نصایح متکبران شما، کانون مهر و محبت خویش را، بدون مداخله شما و دیگر همسایگان مغرض، روشن نگاهدارد.